

— i det mindste tvivler jeg paa, at der findes mange i Kontorerne forinden Kl. 1; ja man finder nogle Bude, naar man kommer derop før Kl. 1, som lægge i Kaffe-lovnen; og kommer man derop efter Kl. 4, træffer man nogle Ganglone, men stort flere træffes ikke. Nu vil man ganske vist sige — og jeg skal ogsaa indrømme — at der findes en stor Del højere Embedsmænd, som forrette en Del af deres Arbejde uden for den røde Bygning; men det er ganske vist, at den største Del af Embedsmændene deroppe have ikke deres Tid besat uden i de 3 Timer. Det kan være, at de ikke have tilstrækkelige Lønninger, til at de kunne leve deraf alene, og at de ere nødte til at søge privat Arbejde ved Siden af deres Embedsstilling, og det er vist temmelig sikkert, at de Embedsmænd, der sidde med Familie, ere nødte til at forøge deres Indtægter ved at tage andet Arbejde end det, der hører med til deres Stilling. Men saa er det jo usikkert, at vi saa det konstateret, og at vi komme til en saadan Ordning, at de fik tilstrækkeligt til at leve af, samtidig med at Staten fik det fulde Udbytte af deres Arbejds-kraft i en passende Arbejdstid. Den ærede Kultusminister kender vistnok Beviser paa, at der rundt omkring i Embedsstanden findes Maastr af Embedsmænd, som skænke det meste af deres Tid og deres Kraft til Vierhverv, som give dem forøgede Indtægter, og jeg tror, det vilde være usikkert, at vi kom dertil, at Embedsmændene fik det fornødne at leve for, men saa ogsaa kun benyttede deres Tid i Statens Tjeneste. At forøge Embedsmændenes Antal under det nuværende Ministerium finder jeg høist mærkeligt af Oppositionen her i Tinget. Jeg kan ikke forstaa, at man vil gaa med til at støtte et Lovforslag, som gaar i den Retning. Det nuværende Ministerium har jo hersket i næsten en Menneskealder her i Landet paa Trods af Grundloven og paa Trods af dette Ting og har kun hersket med den Magt, de have faaet gennem Støtte fra Embedsstandens Side . . . . (Uforlydelse) . . . ja, og Embedsstandens Damer, naturligvis, men uden for denne Del af Befolkningen har Ministeriet ingen Støtte faaet, og Befolkningens Anerkendelse har det ikke faaet. Hvis Ministeriet ikke havde haft denne Støtte, vilde det have været ude af Stand til at gennemføre den provisoriske Regeringsmaade, som det har gennemført. Der er ikke Tvivl om den Ting; det er den militære, den juridiske og den geistlige Embedsstand, der har baaret det Ministerium oppe, som har hersket i den sidste Menneskealder. At der kan være Grund

til at fordre af Embedsmændene, at de samtidig med at blive lønede paa en passende Maaade, skænke Staten deres fulde Arbejds-kraft, saaledes at de f. Eks. fik en Arbejds-tid paa 7 Timer, det kan dog egentlig ikke siges at være for meget. Jeg er ganske sikker paa, at der er enkelte af Embedsmændene, der arbejde langt mere end 7 Timer om Dagen. Jeg tænker altsaa her paa deres Arbejde udelukkende i Statens Tjeneste, saa at Kontorerne i den røde Bygning bleve aabne 7 Timer om Dagen, og Befolkningen kan træffe Embedsmændene der, og at det derefter indrømmes Embedsmændene, at de fra den Tid af ere fri, og kunaa hengive sig til deres Hvile og Glæder om Aftenen. Det synes jeg, er en berettiget Fordring lige over for Embedsstanden. Naar man tager Hensyn til, at der fremkommer Spørgsmaal om Muligheden af at instituere for den arbejdende Del af Befolkningen en Arbejdsdag paa 8—9 Timer, findes der ingen, der kraftigere eller hidsigere forfølger denne Tanke og modsætter sig en saadan Tankes Gennemførelse end netop de Mænd, der høre til Embedspartiet — Højre er jo væsentlig Embedspartiet — de modsætte sig det ubetinget, forsaftede det paa enhver Maaade, men saasnart man kommer til de Herrer og spørge: hvad er Eders Arbejdstid, ja, saa tror jeg nok, at de fleste ville sige: 4—5 Timer ville være en passende Tid; det er i det mindste ganske vist Tilfælde i Ministerierne. Naar man siger, at de have Arbejde hjemme, paa- staar jeg, at det kun er begrundet deri, at de for lidt ere til Stede der, hvor de skulle være. — Jeg vilde ønske, at dette Ting, indtil vi komme til en passende Ordning af hele Administrationen og alle Forhold i Ministerierne, vilde modsætte sig enhver Udvidelse af Embedsmændenes Antal og ligeledes enhver Udvidelse af deres Lønninger. Hvorimod jeg tror, at man hurtigt vil vise sig villig til at give rigelige Lønninger til Embedsstanden, naar man ogsaa kan fordre bestemt Arbejdstid og samtidig fordre, at Embedsmændene tjene Staten og ikke have Embeder udenfor.

Scharling: Da der fra to Sider i Udvalget er fremkommet Udtalelser angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt der havde været nogen Anledning for Udvalget til at ubede sig Kirke-raadets Protokoller under denne Sags Behandling, skal jeg dog tillade mig fra den tredje Side af Udvalget at oplyse, at naar vi af Højre vare imod at begære disse Dphlysninger og begære disse Protokoller udleverede, saa var Grunden ganske simpelt den, at det i denne Sag var os